

Ik neem deze gelegenheid te baat om ons professioneel team te eren: Katrien Rombouts, psycholoog, Bert Boeckx, archivaris, beiden oprichters van ons BZC, Els Gullentops, stafmedewerker en stuwende kracht, allen van het OPZ te Geel. Zij hebben ons gevraagd mee te werken aan hun project zonder zich ten gronde te realiseren wat dit in werkelijkheid voor ons zou gaan betekenen. Schaamte speelde een grote rol in ons leven. Ons vrijwilligerswerk, sterke en hechte teamspirit hebben ons doen groeien tijdens intervisie momenten, vergaderingen en opleidingen naar ongekende hoogten van een hernieuwd zelfbeeld in zelfrespect en eigenwaarde.

Er zijn drie rondleidingen: focus op geschiedenis, focus op kunst, focus op ervaringsdeskundigheid. Deze kunnen worden aangevraagd bij Bert Boeckx die dit door geeft. Ik zorg voor het praktische luik, contacteer onze gidsen, maak afspraken en zorg voor een duidelijk schematisch overzicht van de geplande rondleidingen. Een bezoek duurt anderhalf uur. De rondleiding kost 30 euro per maximum van 20 personen. De gids mag een onkostenvergoeding van 15 euro ontvangen, mits aanvraag en goedkeuring van de betrokken ziekenfondsen.

Wij ontvangen met twee gidsen, een bewuste verantwoorde keuze, onze bezoekers in inloophuis het Vooruitzicht of aan het BZC. We kunnen bij elkaar terecht om te ondersteunen als het moeilijk wordt. We zijn niet immuun voor emoties en gevoelens.

Wat loopt goed? We brengen onze bezoekers naar ons cinemazaaltje waar een korte film van en door E.D. en E.W wordt getoond. Hier worden persoonlijke getuigenissen, eigen verhalen over psychische kwetsbaarheid gegeven. Wat dit los maakt is niet te voorspellen. We wisselen van collega al naargelang de beschikbaarheid. We proberen verschillende ervaringen naast elkaar te brengen, een meerwaarde. Vragen en opbouwende opmerkingen zijn welkom anders brengen we het gesprek zelf in beweging. Wij geven na afloop een lijst mee met contactgegevens van hulp biedende instanties bij mogelijke psychische problemen.

Wat loopt moeilijk, zijn gevaren en valkuilen? Wanneer vragen te persoonlijk worden is het aan ons om grenzen te stellen. Dit is een uitdaging vermits grenzen vaak onherroepelijk zijn overschreden tijdens levenservaringen. Te persoonlijk en overmoedig worden, je leeg geven, teveel bezoeken en getuigenissen doen: dit brengt het eigen functioneren onder druk. Met een onbestemd gevoel naar huis gaan zonder te hebben gepraat met collega of intervisie team: feedback en uitwisselen zijn onontbeerlijk.

Wat raakt en bij blijft is een getuigenis dat diep menselijk is waardoor herinneringen aan ervaringen bezoekers overspoelen. Deze moeten soms letterlijk afstand nemen van het gebeuren. Hier, in de frisse lucht, is voldoende ruimte om op adem te komen. Ik herinner mij het verhaal van de zelfdoding van een mama. Haar dochter, toen 10 jaar jong, kwam jaren later op bezoek met de klas voor een bezinning, liep buiten in tranen. Ze belde haar papa wiens ondersteuning haar samen met de klasbegeleiding evenwicht bracht. Zelf had ik tijdens de pauze het voorrecht met haar in alle intimiteit te praten in het grootste vertrouwen. Dit zie ik als een parel op mijn kroon van ervaringswerker in opleiding.

Wat doet het gidsen met mij? Ik heb van januari to einde mei vijf maanden stage gelopen bij v.z.w. Pas-sage van het OPZ te Geel, met zeer veel bezoeken. Ik heb genoten van het coachen van onze

collega's. We zijn allen sterk gegroeid, voor mij is deze periode voorbij gevlogen. Ik ben dankbaar, fier dat ik de kans krijg aan de alarmbel te trekken, op de boodschap die ik breng. Het is pure vreugde om samen te delen wat ons bezielt. Dit is een passie, essentiële voeding voor het bestaan.

Dit brengt me bij mijn eigen verhaal. Mijn diagnose is 'Chronische Depressies n.a.v. jeugdposttraumatisch stresssyndroom'. Ik ben overlever van psychisch en seksueel misbruik tijdens mijn jeugd door mijn oom, een crimineel feit. Bijna twee jaar geleden zei mijn psycholoog dit tijdens een sessie in het Poorthuis van het OPZ te Geel. Dit kwam voor mij als genade, een godsgeschenk. Ik was immers het kind en niet de verantwoordelijke. Door het overlever zijn voel en weet ik dat ik een missie te volbrengen heb. In het jaar 2016 na Christus gebeurt seksueel misbruik nog steeds in 1 op 7 gezinnen door een bekende of familielid.

Bij 1 op 3 getuigenissen is er telkens een stem die zich verheft tijdens een pauze en zegt: IK BEN OVERLEVER EN IK WIL U DANKEN VOOR HET BESPREEKBAAR MAKEN, OM HET STIGMA TE DOORBREKEN! Dit zijn balsemende woorden op oude littekens. Zij verzachten herinneringen, maken ervaringen zinvol. Ik neem tijd voor een privégesprek met een wetend en begripvol oor op hart-, geest- vooral zielsniveau. Diepe wonden kunnen naar de oppervlakte komen in helend contact.

Dit hebben onze kinderen, vooral onze twee kleindochters mij geleerd: de kracht van pure, onvoorwaardelijke liefde werkt herstellend en genezend!

Ik dank u allen in naam van ons team voor uw aandacht! ANNY VICTORIA JANSSEN